

Motion till riksdagen 2020/21:3909

av Björn Söder m.fl. (SD)

med anledning av skr. 2020/21:115 Verksamheten i Europeiska unionen under 2020

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om den övergripande utvecklingen i EU och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om rådet för allmänna frågor och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU:s utrikestjänst och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU som aktör i FN och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Turkiet och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om konsulära frågor och krisberedskap och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om den gemensamma handelspolitiken och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU:s bilaterala och regionala förbindelser och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om sanktioner mot Ryssland och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om fredsprocessen i Mellanöstern och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Syrien och Irak och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Kina och tillkännager detta för regeringen.

14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att upprätta frihandelsavtal mellan EU och Taiwan och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säga upp det politiska dialog- och samarbetsavtalet mellan EU och Kuba (PDCA) och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU:s makrofinansiella stöd till länder som inte är medlemmar i unionen, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vända utvecklingen emot alltmer skattefinansiering av EU och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att motverka förslaget om kvalificerad majoritet i skattebeslut och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Organisationen för ekonomiskt samarbete och utvecklings (OECD) rekommendationer enligt BEPS inte ska genomföras på federal EU-nivå utan att varje förslag ska utvärderas inför genomförande på nationell nivå i Sverige och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om datalagring och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) och tillkännager detta för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ökade möjligheter för medlemsstaterna att själva bestämma sin migrationspolitik och skärpa krav och kontroller och tillkännager detta för regeringen.
23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en förstalandsprincip och tillkännager detta för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka EU:s yttre gränser och tillkännager detta för regeringen.
25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om sysselsättnings- och socialpolitik på EU-nivå och tillkännager detta för regeringen.
26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om jämställdhetspolitik på EU-nivå och tillkännager detta för regeringen.
27. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om införandet av direktivet om balans mellan arbete och privatliv och tillkännager detta för regeringen.
28. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att varje enskild medlemsstat bör få utveckla och uppdatera sina egna sociala trygghetssystem även när det gäller antimikrobiell resistens och tillkännager detta för regeringen.
29. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om europeisk konkurrenskraft och tillkännager detta för regeringen.
30. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Horisont Europa och tillkännager detta för regeringen.
31. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att alla resenärer oavsett kollektivt färdssätt bör ha samma rättigheter och tillkännager detta för regeringen.
32. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Fonden för ett sammanlänkat Europa och tillkännager detta för regeringen.
33. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om påskyndat förverkligande av det transeuropeiska transportnätet Smart TEN-T och tillkännager detta för regeringen.

34. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om energunionen och tillkännager detta för regeringen.
35. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om energiförsörjningstrygghet och tillkännager detta för regeringen.
36. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU:s gemensamma jordbrukspolitik och tillkännager detta för regeringen.
37. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att fiskeripolitiken är en mellanstatlig angelägenhet som bör hanteras på EU-nivå och tillkännager detta för regeringen.
38. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om djurskydd och livsmedel och tillkännager detta för regeringen.
39. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skogsbrukets betydelse och om att beslut om det inte ska fattas på EU-nivå och tillkännager detta för regeringen.
40. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om taxonomin och vikten av att agera samfällt med andra skogsländer i Nord- och Centraleuropa för att minska EU:s inflytande över skogspolitiken och tillkännager detta för regeringen.
41. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om viltvård och tillkännager detta för regeringen.
42. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att klimatpolitiken bör ha ett globalt perspektiv och tillkännager detta för regeringen.
43. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Parisavtalet och dess genomförande och tillkännager detta för regeringen.
44. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU:s utsläppshandelssystem och tillkännager detta för regeringen.
45. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avveckla Erasmus plus och tillkännager detta för regeringen.
46. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ungdomspolitiken är en nationell angelägenhet och att den europeiska ungdomspolitiken inte bör ha som mål att få ungdomar att knyta an bättre till EU-projektet och tillkännager detta för regeringen.
47. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det inte bör ske någon harmonisering på kulturområdet inom EU och att kulturpolitiken även i fortsättningen ska vara en nationell angelägenhet och tillkännager detta för regeringen.
48. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU-kommissionens arbetsprogram för 2020 och tillkännager detta för regeringen.

Del 1 – Den övergripande utvecklingen i EU

År 2020 präglades av pandemin. Till följd av detta har EU tillskansat sig mer makt och ekonomiska medel och är nu på väg att förvandlas till en skuldunion. Storbritannien lämnade EU den 31 januari 2020. Ett nytt handels- och samarbetsavtal blev klart på julafton 2020 och ska i det närmaste godkännas av EU-länderna och Europaparlamentet.

Dels för att täcka för Storbritanniens utträde, dels för att bekosta alltmer skenande utgifter och jättelånet för återhämtningsfonden planeras en europeisk plastskatt, en

bolagsskatt och sedan en internationell transaktionsskatt som sannolikt kommer att bli effektiv vad gäller att flytta företag till Storbritannien och länder utanför EU. Dessa ändringar i EU-budgetens finansieringssystem, inklusive systemet för s.k. egna medel, är inget annat än ett sätt för EU att skaffa sig en egen inkomstkälla i form av direkta skatteintäkter.

Pandemin har satt på prov inte bara Europas ekonomier utan även kärnan för europeiskt samarbete: handeln och den fria rörligheten. I början av pandemin uppstod komplikationer med leverans av skyddsutrustning då flera medlemsstater infört förbud mot export av skyddsutrustning även inom de europeiska gränserna varpå kommissionens ordförande Ursula von der Leyen gick ut och vädjade om solidaritet. Den fria rörligheten begränsades då flera medlemsstater och kommissionen föreslagit ett temporärt inreseförbud.

För att få ned smittspridningen har efterfrågan på vaccin mot covid-19 blivit alltmer akut. EU har åtagit sig ansvar för att upprätta avtal om inköp och leveranser av vacciner i ett försök att förse medlemsstaterna och hela världen med de vacciner som blev godkända av EU. Den gemensamma upphandlingen av vaccin har mött flera nederlag; leveranser baserade på avtal med unionen har brustit och utgången blev att medlemsstaterna som inte hade egna avtal misslyckades med att uppnå tillräcklig kapacitet och vidd av vaccination. Ett krav på vaccinationsintyg står nu högt upp på agendan, samtidigt som protester mot restriktioner och nedstängningar samlar tusentals människor runt om i Europa. De ekonomiska nedgångarna kopplade till nedstängningar saknar motstycke.

Nationellt självbestämmande på en rad politiska områden är på väg att minskas ytterligare. Sverigedemokraterna erfar exempelvis ett förslag till en ny klimatlag, ett lagförslag som innebär tvångskvotering av bolagsstyrelser och inte minst taxonomiförordningen som gör att svensk vattenkraft plötsligt inte längre räknas som hållbar. Ingrepp i medlemsstaternas arbetsmiljöregler kommer som en konsekvens av den inrättade pelaren för sociala rättigheter. Men det som kommer att göra störst avtryck på Sveriges framtid är dels förslaget om lagstadgade minimilöner, dels den nya migrationspakten.

När EU prövas av nya kriser i och med territoriella provokationer från Turkiet och den nya pandemin som stängt ned stora delar av Europa och satt stora delar av EU-regelverket på undantag, är det uppenbart att EU saknar nationalstatens sammanhållning, intressegemenskap och kraft att på ett effektivt sätt lösa kriser. Vi vill verka för ett reformerat EU med ett nytt EU-fördrag där medlemsstaterna återfår självbestämmande och EU:s formella makt begränsas till det mest grundläggande. En förutsättning för att återbygga folkligt förtroende för unionen och den fria rörligheten är också att trygghet för medborgarna sätts först på agendan före andra politiska prioriteringar.

Del 2 – Rådet för allmänna frågor

Långtidsbudgeten

Förhandlingarna om EU:s fleråriga budgetram för perioden 2021–2027 blev klara i juli 2020 och resulterade i en höjd EU-budget, höjd medlemsavgift och en omfattande återhämtningsfond som kommer att skuldsätta framtida generationer av svenska skatte-

betalare. Sverigedemokraterna arbetade för att den svällande budgeten skulle gå i motsatt riktning, med utgångspunkt att fiskalt ansvar med låga utgifter och uteblivna krav på ökade medlemsavgifter ska antas som regel. Sverigedemokraterna poängterade att Sverige bör verka för att få stå utanför återhämtningspaketet och därmed undvika att vara nettobetalare för återhämtningsfonden.

Framtidskonferensen

Kommissionen och regeringen lägger stor vikt vid medborgardialoger, vilket tar sig uttryck i ett program för konferensen om Europas framtid. Framtidskonferensen avses vara en plattform för att främja unionens värden. Sverigedemokraterna anser att konferensen måste göra ett val: Antingen bör agendan baseras på medborgardialogerna eller på det som redan beslutats för den strategiska agendan. Att använda medborgardialogen för att skapa demokratisk förankring för en redan fastställd agenda kommer att leda till besvikelse och i värsta fall till att medborgarna slutar lyssna på unionens företrädare.

Sverigedemokraterna instämmer i problemformuleringen att unionen behöver stärka sitt demokratiska mandat och att en konferens om unionens framtid i och för sig kan vara ett ändamålsenligt verktyg. Vidare ser vi det som uppenbart att lagförslag som grundas på medborgarskapsdialoger aldrig kan ha samma demokratiska legitimitet som motsvarande med grund i de nationella parlamenten eller Europaparlamentet. Sverigedemokraterna tycker därför att en lämplig första åtgärd mot ökad demokratisk legitimitet vore att ge dessa församlingar en större initiativrätt.

För att uppnå sitt syfte anser vi att en konferens om unionens framtid inte bör begränsa sig till den strategiska agendan. Agendan beskriver unionens prioriteringar för de kommande fem åren och ska genomföras enligt ordinarie arbetsordning. På det institutionella området bör fokus riktas mot att finna sätt att återföra kompetens till medlemsstaterna och därmed förbli så nära medborgarna som möjligt.

Slutligen vill vi också understryka vikten av att behålla professionalism och motverka rent populistiska arbetsmetoder. Det är direkt olämpligt att dels försöka sprida unionens budskap genom sportevenemang och festivaler, dels låta unionens myndigheter producera ”utbildande information om politiska frågor”.

Utvidgning

Den snabba utvidgningen av EU till länder som ligger långt under EU:s genomsnittliga inkomstnivå har ökat den finansiella EU-bördan för medlemsstater som Sverige, som sköter sina ekonomier bättre. Genom strukturfonderna får ekonomiskt välutvecklade länder finansiera de alltmer långtgående EU-reformerna, vilket bidrar till de nu skenande kostnaderna. Utvidgningen har också inneburit påfrestningar i andra avseenden. Socialturism, lönedumpning, eskalerande gränsöverskridande brottslighet och en urholkning av den svenska modellen går direkt att koppla till en alltför oenhetlig utvidgningsprocess.

Anslutningsprocessen bör i dagsläget vara mer rigorös där nya medlemsstaters anslutning i större utsträckning kräver att de uppnår de krav som erfordras. Vi står bakom den reform av anslutningsprocessen som genomförts. En grundregel borde vara att innan ett land kan påbörja anslutningsförhandlingar ska ingen från detta land behöva söka skydd i EU även om den nya ordningen för medlemskapsförhandlingar är ett steg i rätt riktning. Sverigedemokraterna anser att det ökade fokuset på rättsstatlighet är

absolut nödvändigt i den pågående processen kring anslutningsförhandlingar med Albanien och Nordmakedonien. Detta förstärks särskilt då Europeiska unionens ekonomiska stöd framför allt åtnjuts av nya medlemsstater.

Sverigedemokraterna anser att det är viktigt att lära av tidigare erfarenheter. Unionen är i dag inte kapabel att ta in fler medlemmar som ekonomiskt riskerar att ytterligare förvärpa befintliga problem eller vars förmåga att upprätthålla sina gränser kan ifrågasättas. För att stärka utvecklingen för länder i EU:s närhet bör EU verka för förbättrat utbyte av handel. Sverige bör också verka för att s.k. anslutningsbistånd inte utgår till kandidatländer. Det är viktigt att kandidatländer i stället klarar av att nå upp till EU:s samtliga kriterier av egen förmåga.

Under 2020 har Turkiet fortsatt med provokationer mot EU:s yttre gränser i synnerhet i Grekland. Det stöd och bistånd som för närvarande riktas till Turkiet som stat eller dess myndigheter, både för svensk del och sådant som förmedlas via EU eller dess medlemsstater, bör omgående upphöra. Ifrågavarande medel bör nu riktas om till att motverka effekterna av Turkiets agerande, t.ex. genom Frontex eller nationella skyddsåtgärder som vidtas vid gränsen till Turkiet.

Del 3 – EU:s förbindelser med omvärlden

EU:s utrikestjänst

Sverigedemokraterna kan inte ställa sig bakom att den utrikespolitiska kompetensen helt ska förflyttas från nationell nivå till EU:s överstatliga nivå. Vi kan instämma i mervärdet i en gemensam EU-linje i viktiga frågor så länge det görs med konsensus mellan medlemsstaterna och varje medlemsstat också fortsatt har en frihet att föra sin egen utrikespolitik i enlighet med sina intressen. Vi har tyvärr sett att den svenska utrikespolitiken på senare år utvecklats i en riktning där man ständigt hänvisar till EU-gemensam utrikespolitik och hänvisar till denna även i fall där exempelvis EU har agerat för svagt och Sverige borde kunna agera betydligt snabbare samt driva en tydligare linje. Vi ser inte behovet av en särskild utrikestjänst och utrikesrepresentant för EU. Utifrån dessa utgångspunkter är det vår uppfattning att den europeiska utrikestjänsten European External Action Service (EEAS) bör avvecklas.

Gemensamma säkerhets- och försvarspolitik

Sverigedemokraterna ser med oro på att Europeiska rådet vill driva EU mot en alltmer sammanvävd militär organisation. När ett mer överstatligt EU beslutar om militära insatser där riksdagens inflytande är begränsat innebär det i praktiken att Sverige är med i en militär allians. Därför menar Sverigedemokraterna att regeringen inom EU ska verka för en linje där säkerhets- och försvarspolitik i huvudsak ska vara ett ansvar för respektive medlemsland, samt motverka en inriktning som går mot en helt sammanvävd militär organisation. Om samarbete i övergripande frågor är nödvändigt ska det ske på mellanstatlig basis. Utöver detta menar vi att det är ett oundgängligt behov för den svenska försvarets framtida utveckling att ha tillgång till en tekniskt välutvecklad försvarsindustri med bred kompetens. Ett bra exempel på samarbete som kan gynna svensk försvarsindustri, såvida tredjelandsproblematiken löses, är det permanenta

strukturerade samarbetet (Pesco), som vi stöder. En svensk myndighet som upphandlar krigsmateriel bör använda undantagsregeln i artikel 346 i EUF-fördraget på liknande sätt som andra medlemsländer som har en viktig försvarsindustri. Regeringen bör därför upprätthålla en linje som håller fast vid möjligheten att ta sådana hänsyn om ett medlemslands säkerhetsintressen står på spel. Detta är nödvändigt om vi vill att försörjningstryggheten ska genomsyra försvarsmaterielförsörjningen av vår försvarsmakt.

EU som aktör i FN

EU:s arbete inom FN regleras av resolution 65/276 av den 11 maj 2011, och resolutionen bygger vidare på resolution 3208 av den 11 oktober 1974 som gav den europeiska ekonomiska gemenskapen observatörsstatus i FN. Resolutionen från 2011 ger EU:s institutioner rätt att föra unionens talan i FN, i stället för representanter från EU:s ordförandeland. 2011 års resolution ger också EU:s institutioner, även då den understryker att EU inte är medlemsstat, långtgående rätt att agera som en sådan. Sverigedemokraterna ställer sig inte bakom detta, då partiet ser det som ett steg i utvecklingen mot ett federalistiskt EU som har som slutgiltigt mål att ersätta medlemsstaternas representation i FN. Sverigedemokraterna är av uppfattningen att FN, i och med det viktiga arbete Sverige historiskt bidragit med, kommer att gå miste om en betydelsefull röst. Sverigedemokraterna konstaterar att EU inte är en stat och motsätter sig att unionen tar allt fler uttryck som en stat. Sverigedemokraterna anser därför att regeringen bör verka för att EU:s förstärkta rätt att föra talan i FN upphävs alternativt begränsas för att inte inskränka på medlemsstaternas möjlighet att framföra sin talan i FN.

Turkiet

Sverigedemokraterna anser att riktade sanktioner mot Turkiets ledarskap är ett mer proportionellt och ändamålsenligt sätt att bemöta Turkiets utpressningstaktik och utnyttjande av migranter. De europeiska länderna har tillsammans ett utmärkt förhandlingsläge med Turkiet, och en mer krävande linje i kombination med hotet om sanktioner skulle sannolikt få landet att bli mer lyhört. Regeringen bör tydligt verka för att Turkiet upphör att driva migranter mot Europa och i stället respekterar dessa människors rätt att söka asyl i Turkiet, enligt principen om första säkra land.

Regeringen bör även driva krav på Turkiet att ratificera FN:s flyktingkonvention utan geografiska begränsningar och börja prestera enligt det befintliga bilaterala återvändandeavtalet med Grekland samt ta kontroll över sina gränser och bekämpa den illegala flyktingsmugglingen på turkisk mark. Vi ser mycket allvarligt på att EU i praktiken gjort sig beroende av Turkiet för att hantera flyktingfrågan, samtidigt som Turkiet bryter mot internationell rätt och skapar instabilitet i Mellanöstern. Vidare är det oerhört oroande att landet använder sin militär för att understödja hårdföra islamistgrupper i Syrien och därmed förhindrar såväl efterlängtdad fred i Syrien som autonomi och självstyre för de sekulära, demokratiska och mer västorienterade kurderna. Turkiets stöd för Azerbajdzjan i kriget om Nagorno Karabach är oroande och har lett till ett ökat inflytande för landet i Kaukasien. Det stöd och bistånd som för närvarande riktas till Turkiet som stat eller dess myndigheter, både för svensk del och sådant som förmedlas

via EU eller dess medlemsstater, bör omgående upphöra. Ifrågavarande medel bör nu riktas om till att motverka effekterna av Turkiets provokationer, t.ex. genom Frontex eller nationella skyddsåtgärder som vidtas av Grekland.

Konsulära frågor och krisberedskap

EU:s alltmer fördjupade samarbete i konsulära frågor har medfört vissa fördelar. Det är värt att komma ihåg att ett av de mest grundläggande kännetecknen för en suverän stat är möjligheten att upprätthålla egna diplomatiska representationer, och den konsulära frågan kan inte isoleras från detta. Vi bör därför se konsulära frågor som en fråga där Sveriges och de övriga medlemsstaternas nationella kompetens värnas och där regeringen motverkar att det konsulära samarbetet går mot en gemensam EU-representation. Vi motsätter oss därför det direktiv som formaliserar det konsulära samarbetet.

Den nu pågående covid-19-pandemin har tydligt påvisat behovet av ett väl fungerande civilt försvar med beredskapslager. Ansvaret för uppbyggnad av detta anser vi ska ligga på nationell nivå och inte på EU-nivå. På detta sätt bygger Sverige upp en egen förmåga att hantera kriser nationellt, samtidigt som möjligheten att bistå andra länder vid kriser eller katastrofer förbättras.

Den gemensamma handelspolitiken

Sverigedemokraterna anser att Sverige inom såväl EU som internationella forum, såsom WTO, ska verka för en öppen och fri handel. Vi instämmer även i uppfattningen att ökad handel ger ökad tillväxt som i sin tur skapar bättre ekonomiska förutsättningar för länder och deras medborgare. Liksom tidigare sluter vi även upp bakom uppfattningen att frihandel kan vara en välståndsskapande kraft för såväl fattiga som mer utvecklade länder. Att värna principen om frihandel är därför både ett globalt och ett svenskt intresse. Även andra intressen än rent ekonomiska bör kunna beaktas inom handelspolitiken; vi ska t.ex. kunna ställa motsvarande krav på djuretik i fråga om de animaliska produkter vi importerar som på de inhemskt producerade produkterna. Vi ser även vikten av att handelsavtal ska innefatta bl.a. corporate social responsibility (CSR) och miljöaspekter där prioriteringen ligger i ett minskat koldioxidläckage. Sverigedemokraterna anser att subventioner, såsom EU:s exportbidrag, som är direkt skadliga för utvecklingsländernas självförsörjningsgrad ska avskaffas.

EU:s bilaterala och regionala förbindelser

Sverigedemokraterna anser att regeringen bör arbeta för ett mellanstatligt samarbete mellan fria självständiga stater samt en renodlad frihandelszon som utvidgas genom frihandelsavtal med utomstående stater i stället för upptagande av ytterligare medlemsstater. Vi anser det vara av stor vikt att EU upprätthåller goda relationer och handelsförbindelser med grannskapet. Vi anser det vidare vara viktigt att värna varje lands rätt till territoriell integritet och suveränitet samt möjlighet att genomföra fria val utan påtryckningar från utomstående parter. Om associeringsavtal ska tecknas anser vi att kraven måste skärpas. Det räcker inte med ett samarbete efter ett genomfört avtal, utan vi vill se tydligare reformer och uppfyllda krav innan avtal ingås om bl.a. arbete mot korruption och organiserad brottslighet, fungerande rättsstat, fungerande gränskontroller,

säkerhet, demokrati och mänskliga rättigheter. Sveriges linje i frågan bör vara att verka för svensk karens vad gäller visumfrihet.

Ryssland

Rysslands utrikespolitiska agerande strider i flera avseenden mot internationell rätt samt kränker bl.a. Ukrainas territoriella integritet vad gäller agerandet både på Krim och i de östra delarna av Ukraina. Ryssland stöder på många sätt separatistgrupper och är även direkt militärt involverat i landet. Rysslands agerande mot Belarus är också oroande med hänsyn till de folkliga protesterna mot den illegitima regimen. Sedan tidigare stöder Ryssland utbrytarregionen Transnistrien i Moldavien samt utbrytarregionerna Abchazien och Sydossetien i Georgien. Detta fortsatta underblåsande av konflikter i Rysslands grannländer samt ovilja att konstruktivt verka för att lösa konflikterna hotar fortsatt Europas säkerhet.

Utifrån vår principiella utgångspunkt att värna alla staters suveränitet, självbestämmande och territoriella integritet är vi kritiska till den överstatliga inriktningen inom EU, och med samma utgångspunkt är vi ännu mer kritiska till Rysslands expansiva stormaktsagerande som dessutom utgör ett säkerhetspolitiskt hot både i vårt närområde och för flera andra stater i Europa. Sverigedemokraterna ställer sig positiva till EU:s starka reaktion mot Rysslands agerande på Krim och i östra Ukraina och reaktionen mot Rysslands agerande i Belarus. Sverigedemokraterna ställde sig bakom att avbryta förhandlingarna om det nya samarbetsavtalet med Ryssland och avtalet om förhandlingsprocessen om viseringsfrihet, och vi stöder ett fortsatt fryst förhandlingsläge.

Sverigedemokraterna anser liksom regeringen att ämnen som mänskliga rättigheter och demokrati fortsatt bör ha en framträdande ställning då samtal förs mellan EU och Ryssland. Sverigedemokraterna står bakom det paket av sanktioner som EU infört mot Ryssland hittills och anser att EU bör verka för att göra sig oberoende från rysk energi och särskilt motsätta sig gasledningen Nord Stream 2. Det är viktigt att Sverige står fast när andra EU-länder börjar vackla i frågan om sanktioner gentemot Ryssland. För att sanktionerna ska ge största möjliga effekt uppmanar Sverigedemokraterna även regeringen att i EU arbeta för en tydlig utvärdering och uppföljning av sanktionernas effekter och eventuella tillkortakommanden.

Fredsprocessen i Mellanöstern

Sverigedemokraterna anser att målet med EU:s Mellanösternpolitik bör vara en varaktig fred där båda parter kan leva i fred och säkerhet. Sverigedemokraterna ser det som omöjligt att terroristorganisationen Hamas kan bli en del av en sådan långsiktig lösning. Hamas vill förrinta staten Israel och det judiska folket, och har sedan 2005 skjutit tusentals raketer mot Israel. Inget folk ska behöva acceptera att leva under sådana förhållanden, och Sverigedemokraterna efterlyser därför ett mycket starkare ställningstagande från EU. Sverigedemokraterna anser att Sverige inom EU ska verka för att en regeringsbildning där Hamas ingår inte ska anses vara legitim. Sverigedemokraternas förtroende för al-Fatah och den palestinska myndigheten (PA) är lågt, då de bidrar till att sprida antisemitisk propaganda, uppviglar till våldsbrott och avlönar terrorister och mördare, och krav bör ställas för att myndigheten ska erhålla stöd från EU som anförts tidigare i fråga om bistånd.

Syrien och Irak

De fruktansvärda inbördeskrigen i Syrien och Irak har varit särskilt förödande för olika minoriteter. Islamiska statens (IS) härjningar förvärrade situationen ytterligare, och efter att de grupper som av terrorsekten ansetts vara otrogna dödades eller fördrivits från sina hem påbörjade man ett folkmord och en förintelse av oersättliga förhistoriska kulturarv. FN:s expert på minoritetsfrågor har betecknat utvecklingen för områdets minoriteter som förödande och oåterkallelig. Europaparlamentet, men också en lång rad andra parlament, däribland den amerikanska senaten, har erkänt händelserna i området som folkmord, vilket vi välkomnar. Irak är en problematisk statsbildning då landet innefattar ett flertal religiösa och etniska minoriteter som visar på uppenbara svårigheter att sam-existera fredligt. Nineveslätten var historiskt en del av det assyriska kungariket, och kristna och andra minoriteter har under lång tid utgjort en majoritet i området. Dessa grupper kräver att området ska få långtgående autonomi inom den irakiska statsbildningen. Kurderna har länge haft en varierande men betydande grad av självstyre inom Irak. I dagens instabila situation har kurderna uppvisat förmåga att försvara de områden som de anser tillhör dem. Kurderna har, jämfört med andra minoriteter i området, visat stor vilja till demokratisk utveckling. Kurderna har även visat ett engagemang för mänskliga rättigheter då de gett skydd åt andra minoriteter som drabbats av IS framfart. Sverigedemokraterna stöder utökad autonomi och självständighet för såväl kurder som kristna. Sverigedemokraterna anser att regeringen bör verka för att uppmärksamma de humanitära och kulturella värden som håller på att gå förlorade i inbördeskrigen i Syrien och Irak samt visa sitt tydliga stöd för utsatta minoriteter i området. Vidare bör regeringen verka för att öka de humanitära insatserna i konfliktområdena, och vi välkomnar att så i viss mån skett även om skalan fortfarande är otillräcklig. Eftersom behoven är närmast gränslösa är det också viktigt att pengarna används så effektivt som möjligt.

Kina

Det har under en längre tid varit känt i omvärlden hur Kina utsätter den muslimska gruppen uigurer och andra minoriteter för tvångsarbete, tortyr och systematiska våldtäkter i fångläger i Xinjiangprovinsen. USA:s tidigare utrikesminister Mike Pompeo uttalade med instämmande från nuvarande utrikesminister Antony Blinken officiellt att Kinas kampanj för massinternering, tvångsarbete, tortyr, tvångssterilisering och misstänkta mord på över en miljon uigurer och andra minoriteter i Kinas Xinjiangprovins kan klassas som folkmord och brott mot mänskligheten. I mitten av januari fördömde Storbritanniens utrikesminister Dominic Raab det han med rätta kallar för barbarism i Xinjiang. Han meddelade vidare att man avsåg att införa höga böter för företag som inte kan bevisa att deras leveranskedjor är fria från tvångsarbete. Det är viktigt att stora aktörer som EU sätter ned foten och agerar kraftfullt. Sverigedemokraterna välkomnar EU-sanktioner mot Kina i syfte att få övergreppen att upphöra och ser med fördel på att dessa ökar i proportion till de statssanktionerade brotten i landet.

Taiwan

EU och Taiwan har mycket att tjäna på ett utökat samarbete, inte minst mot bakgrund av att det finns en liknande syn på grundläggande värderingar. Taiwan är likaså en given destination för innovationskraftiga svenska företag som önskar ta sig närmare de

tillväxtmarknader som finns i Asien. Det finns också ett ömsesidigt intresse av att utnyttja den potential som ett långtgående akademiskt utbyte för med sig, och utökade handelsrelationer skulle enbart stärka såväl EU som Taiwan. EU, som är en av de största investerarna i Taiwan, är också en av Taiwans viktigaste handelspartner. EU har sedan tidigare arbetat för upprättandet av olika frihandelsavtal även utanför unionen, vilket har en lång rad fördelar. Såväl EU som Taiwan skulle tjäna på om Taiwan inkluderades i EU:s handelsområde genom ett eget frihandelsavtal med unionen. Ett sådant avtal skulle förenkla och förbättra handel samtidigt som skyddet av de omfattande europeiska investeringarna i Taiwan utökades. Dessutom skulle det kunna bidra till att fler taiwanesiska företag lockades att investera i Europa, vilket leder till högre sysselsättning. Stärkta handelsförbindelser bidrar även till att mänskliga rättigheter, inklusive den taiwanesiska demokratin och yttrandefriheten, förstärks. Sverigedemokraterna vill därför att EU upprättar frihandelsavtal med Taiwan.

Kuba

2019 firade Europa 30 år sedan Berlinmurens fall och Europarådets 70-åriga samarbete för att främja demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatsutveckling – värden som kommit att prägla större delen av EU sedan dess. Det var också året då den kommunistiska revolutionen på Kuba fyllde 60 år, vilket lägligt nog kom i samband med att en riksdagsmajoritet i Sverige trotsade människorättsförsvarens och exilkubans vilja, genom att ratificera det omtalade EU–Kuba-avtalet. Nämnade avtal innebar i korthet att man legitimerade den djupt odemokratiska kubanska kommunistregimen samtidigt som man aktivt hållit den politiska oppositionen utanför samtalen. Det kan närmast betraktas som en mycket dålig start om syftet med detta avtal vore att förbättra situationen för kubaner i allmänhet och politisk mångfald eller demokrati i synnerhet. Likväl gick man vidare och riksdagsmajoriteten svek den kubanska oppositionen trots åtskilliga vädjanden och trots en utrikesdeklaration innehållande en påstådd demokratioffensiv. Mot bakgrund av att avtalet helt saknade krav på förändring från Kubas sida var det inte konstigt att många förfärades över ställningstagandet som tagits trots att regimens tryck på civilsamhället ökat. Avtalet tillämpas fortfarande provisoriskt eftersom det inte har ratificerats av samtliga av EU:s medlemsstater, vilket är positivt. Sverigedemokraterna menar att det politiska dialog- och samarbetsavtalet mellan EU och Kuba (PDCA) helt ska sägas upp.

Del 4 – Ekonomiska och finansiella frågor

Makrofinansiellt stöd till länder utanför EU

Sverigedemokraterna förhåller sig kritiska till EU:s makrofinansiella stöd till länder som inte är medlemmar i unionen, i synnerhet vad gäller länder som tydligt har visat sig vara inkapabla att hantera sina egna statliga finanser. Sverigedemokraterna anser därmed att kommande planerade utbetalningar till utomstående länder ska dras in och återföras till medlemsländerna. Utöver detta vill vi framhäva vikten av att i framtiden låta medlemsländerna enskilt bestämma om de är beredda att erbjuda lån och stöd till krisande ekonomier.

EU:s skuldpaket

Sverigedemokraterna är kritiska till att EU-kommissionen har blivit bemyndigad att låna upp medel på kapitalmarknaderna till ett belopp av 750 miljarder kronor. Att Sverige, som redan är en stor nettobidragsgivare, får bära kostnaden – och stå som säkerhet – för ett historiskt bidragspaket till länder med mindre välskötta ekonomier är inte försvarbart. Skuldpaketet är vidare ett stort steg mot ett mer federalistiskt EU och ett stort steg bort från den svenska synen på ansvarsfull finanspolitik.

Skattefinansiering av EU

I takt med ökade kostnader för att allt fler uppgifter kommit till för EU och att intäkterna genom avgifter förändrats har EU-kommissionen allt oftare diskuterat beskattning utöver medlemsavgifterna för att öka finansieringen av de ökande kostnaderna, bl.a. i syfte att täcka inkomstbortfallet som kommit av Storbritanniens utträde ur unionen. Ytterligare finansiering har gjorts genom kraftigt ökad belåning, inte minst för den s.k. återhämtningsfonden som i sin tur medför ytterligare ökade kostnader. Det planeras flera europeiska skatter, på exempelvis plaster, bolagsvinster och transaktioner. Vi ser en risk att alla dessa kostnads- och skattehöjningar inom EU kan driva fram en flytt av företag till andra länder utanför EU.

Sverigedemokraterna är motståndare till utvecklingen och vill vända om i helt motsatt riktning.

Kvalificerad majoritet

Under en tid har begreppet kvalificerad majoritet vid beslut i skattefrågor återkommit i den europeiska skattedebatten. Eftersom EU-kommissionen vill driva igenom beslut om beskattningsrätt på EU-federal nivå men upplevt en tröghet i detta då många medlemsländer motsatt sig har man från EU-kommissionens sida önskat finna ett annat tillvägagångssätt och en annan tillämpning. Det har fått beteckningen kvalificerad majoritet, vilket innebär att enhällighet inte ska krävas, utan det ska räcka med att en viss andel av medlemsländerna är positiva för att skatter ska införas på EU-nivå – för samtliga medlemsländer. Eftersom det inte varit helt lätt att införa har EU-kommissionen börjat med andra strategiska grepp. Det senaste exemplet har varit att använda pandemikrisen som en förevändning för ändringar i beslutsvägar inom skattepolitiken på EU-nivå. Sverigedemokraterna ger inget stöd till principen om skattebeslut utifrån kvalificerad majoritet.

Implementering av OECD BEPS

Inom området internationell beskattning arbetar OECD för att utveckla nya beskattningsmodeller som ska hantera de nya digitala affärsmodeller som uppkommit. Det föranleder diskussionerna om digital beskattning som nu är under utveckling och på förslag.

Sverigedemokraternas uppfattning är att Sverige ska ta del av OECD BEPS i syfte att motverka skatteundandragande, men vi menar att implementeringen ska vara av frivillig mellanstatlig karaktär på nationell nivå. Med andra ord ska implementeringen aldrig göras på EU-federal nivå med en tvingande karaktär så att makten över beslutet ligger utanför Sveriges riksdag.

Del 5 – Rättsliga och inrikes frågor

Datalagring

EU-domstolen framförde år 2016 i den s.k. Tele 2-domen att en generell samt odifferentierad lagring av samtliga trafikuppgifter såväl som lokaliseringssuppgifter om samtliga abonnenter, registrerade användare och elektroniska kommunikationsmedel inte var förenlig med EU-rätten. EU-kommissionen har därefter inbjudits att genomföra en studie i syfte att se om förutsättningar är för handen avseende en framtida EU-rättsakt på området. Det tål att tilläggas att man i EU-domstolen hållit förhandlingar kring datalagring flera gånger. Sverige har tillsammans med en rad andra medlemsstater deltagit i fyra av målen och inför domstolen argumenterat för att utrymmet för datalagring bör kunna utvidgas i förhållande till Tele 2-domen och att nationell säkerhet och försvar är frågor som faller utanför EU-rättens tillämpningsområde. Kommissionens uttalanden i december och den fortsatta beredningen av ärendet visar att även andra nu ser problematiken som uppstått. Det är angeläget att direktiv 2002/57 om dataskydd i elektroniska kommunikationer revideras i syfte att medlemsstaternas självbestämmande i frågor om nationell säkerhet och försvar garanteras.

En europeisk åklagarmyndighet, Eppo

I dagsläget har de flesta medlemsstaterna inom EU anslutit sig till förordningen om inrättande av en europeisk åklagarmyndighet (Eppo) inom det straffrättsliga området. Sverige är ett av de länder som inte anslutit sig. De medlemsstater som valt att ansluta sig har tillsammans med kommissionen fortsatt arbetet med att kunna starta Eppos verksamhet. Regeringen angav i en EU-deklaration i november 2019 att regeringen är inställd på att Sverige ska ansluta sig till Eppo. Därefter tog regeringen beslut om att utreda behovet av samt föreslagandet av författningsändringar i syfte att få igenom en anslutning från Sveriges håll till Eppo. Justitiekottet har tidigare företagit en subsidiaritetsprövning gällande en anslutning med resultatet att utskottet anförde att en anslutning inte kunde anses nödvändig. Sverigedemokraterna anser att det inte har framkommit skäl nog att ompröva det ställningstagandet, i synnerhet då Säkerhetspolisen har uttryckt att det finns risk att verksamheten för att bekämpa terrorism försvåras. Det är med tanke på de problem Sverige redan har att bekämpa och beivra terroristbrottslighet tämligen olämpligt att ansluta sig till Eppo i dagsläget. Med anledning av det ovan anförda bör Sverige fortsatt stå utanför den europeiska åklagarmyndigheten Eppo.

Migration

Sverigedemokraterna noterar att arbetet med att reformera det europeiska asylsystemet fortsatt med en ny migrationspakt. Vi välkomnar ett fortsatt arbete för att förbättra lagstiftningen på området, samtidigt som vi beklagar att tvångsätgärder och orättvisa fördelningsmekanismer alltjämt är på bordet. Sverigedemokraterna ser fortfarande frivillig samordning mellan suveräna stater som den bästa vägen framåt, så att inget land tvingas ta emot en migration som inte är välkommen, eller möjlig att integrera.

Regeringen bör därför arbeta för att medlemsstaterna ska få större utrymme att själva anpassa sig till migrationsflöden, och skärpa krav och kontroller.

Sverigedemokraternas uppfattning är att människor i behov av skydd ska få det, men att sekundärförflyttningar, s.k. asylshopping, inte får accepteras. Huruvida migranter själva vandrar genom Europa, eller skickas på skattebetalarnas bekostnad direkt till exempelvis Sverige, är mindre relevant. Det enda sättet att bekämpa detta är att återinföra principen om första säkra land, så att asylsökande endast kan få sin ansökan prövad i närliggande länder. Regeringen bör därför framgent arbeta för att EU-rätten omvandlas och att förstalandsprincipen åter blir gällande.

Asylmigrationen till EU innebär att alla medlemsstater brottas med problemet att verkställa utvisningar av tredjelandsmedborgare till samma ovilliga tredjeländer. Det är uppenbart att det finns goda möjligheter att samverka i detta arbete, dels i logistiken, dels för att få till stånd återvändandeavtal med tredjeländer som vägrar ta sitt ansvar. EU kan tillsammans utöva en mycket stor ekonomisk och politisk påverkan på enskilda stater, t.ex. genom indraget bistånd eller skärpta viseringsregler. Regeringen bör därför arbeta inom EU så att dessa aspekter tas på allvar och hamnar i centrum för relationen med tredjeländerna i syd.

En grundbult bakom den fria rörligheten och öppenheten inom EU är att de gemensamma yttre gränserna är välbevakade och skyddade från intrång. Medlemsländerna måste kunna lita på att Schengensamarbetet inte missbrukas. Krisen 2015 är ännu kännbar på många håll, och händelserna vid den grekiska gränsen i februari och mars 2020, precis när coronapandemin nådde Europa, visar hur viktigt det är att Europas gränser skyddas från intrång. EU måste få till stånd ett bättre skydd av de yttre gränserna, oavsett om det handlar om fysiska hinder, elektronisk bevakning eller bemanning. Regeringen bör arbeta för detta.

Del 6 – Sysselsättning och socialpolitik samt hälso- och sjukvård

Sysselsättningspolitik

Enligt fördraget ska rådet och kommissionen årligen upprätta en gemensam rapport till Europeiska rådet om sysselsättningssituationen i unionen och om genomförandet av sysselsättningsriktlinjerna. Medlemsstaterna är ålagda att beakta sysselsättningsriktlinjerna i sin nationella politik och dessa ligger också till grund för de landsspecifika rekommendationer som rådet antar årligen. Sysselsättningsriktlinjerna speglar principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Både arbetsrätt och arbetsmiljöfrågor ingår i området sysselsättnings- och socialpolitik, och där befarar vi att den svenska modellen hotas av den överstatliga europeiska programförklaring som benämns den sociala pelaren. Sverigedemokraterna motsatte sig införandet av den sociala pelaren av detta skäl. Målbilden och syftet bakom den sociala pelaren är goda, men det är inget vi anser att EU ska ha makt eller befogenhet över. Införandet av den sociala pelaren har inneburit att maktförflyttningen till Bryssel blivit ett faktum. Makten över pensioner, föräldraledighet och framför allt lönebildningen är på väg att flyttas till Bryssel. Frågan om minimilöner på EU-nivå är högaktuell. Ett införande av minimilöner på EU-nivå skulle kraftigt underminera partsmodellen där parterna styr över lönebildning och

villkor på arbetsmarknaden. Införandet av minimilöner riskerar också att leda till sänkta löner för svenska löntagare.

Sverigedemokraterna anser att all arbetsmarknads- och socialpolitik faller inom ramen för det nationella ansvarsområdet. Det ska således vara upp till varje enskild medlemsstat att bestämma behovet, utvecklingstakten och den önskvärda målnivån inom dessa områden. Förslag kopplade till den sociala pelaren må ha ett gott syfte men i praktiken leder den till ökad maktförflyttning till Bryssel och vi befarar att det i förlängningen också kommer att leda till ökade kostnader för medlemsländerna.

Arbetsmarknad, arbetsmiljö och jämställdhet

Makten över villkoren på svensk arbetsmarknad ska ligga i Sverige hos arbetsmarknadens parter. Sverigedemokraterna vill bevara den framgångsrika svenska modellen där fackförbund och arbetsgivare tillsammans kommer överens om arbetsmarknadens villkor. Vi vänder oss mot den lagstiftning som EU-kommissionen förespråkar då vi anser detta vara en del av det nationella självbestämmandet och en del av den svenska modellen. Vi motsätter oss också lagstiftning på EU-nivå inom arbetsmiljö. Vi ser även arbetsmiljöpolicen som en nationell fråga. För löntagare som arbetar i Sverige ska svenska arbetsmiljölagar gälla.

Detta gäller även jämställdhetspolitik i alla dess former. Vi vänder oss inte emot att jämställdhetsfrågor lyfts inom EU; det vi vänder oss emot är att EU aspirerar på att ta över beslutanderätten över t.ex. föräldraförsäkringen. När det gäller jämställdhetsfrågor och bl.a. fördelningen av det familjerelaterade omsorgsarbetet anser Sverigedemokraterna att politikens roll bör vara att underlätta tillvaron för såväl kvinnor som män i de livssituationer som de själva valt, oavsett om dessa val följer traditionella könsnormer eller inte. Åtgärder med detta syfte ska dock inte vidtas på EU-nivå. Till skillnad från kommissionen anser vi att det är medlemsstaternas eget ansvar att se till att det finns tillräcklig lagstiftning på plats när det gäller t.ex. föräldraledighet och annat omsorgsarbete. Det gäller också de arbetsmarknadspolitiska åtgärderna för att stödja människor vid omfattande omstruktureringar. Sverigedemokraterna anser därmed att det är medlemsstaternas ansvar att uppnå målet med den europeiska globaliseringsfonden.

Ett effektivare beslutsfattande och de sociala trygghetssystemen

Kommissionen vill se ett s.k. effektivare beslutsfattande inom det sociala området. I praktiken innebär det att man övergår från beslut med enhällighet under ett särskilt lagstiftningsförfarande till beslut med kvalificerad majoritet i fråga om åtgärder som rör icke-diskriminering samt social trygghet för arbetstagarna. Syftet sägs vara att bättre kunna stödja moderniseringen av medlemsstaternas sociala trygghetssystem. Sverigedemokraterna anser inte det vara motiverat att i första hand över huvud taget ha beslutsfattande inom detta område på EU-nivå, än mindre att ändra formerna för beslutsfattande på det arbetsrättsliga och socialpolitiska området. Vi är positiva till att de sociala trygghetssystemen utvecklas och moderniseras i takt med samhällsutvecklingen i respektive land. Vi är däremot mycket kritiska till att dessa kommer i form av förordningar på EU-nivå. Sverigedemokraterna anser i stället att varje enskild medlemsstat fritt bör få utveckla och uppdatera sina egna sociala trygghetssystem enligt sina invånares behov och sitt lands ekonomiska förutsättningar.

Som ett led i detta förhållningssätt motsätter vi oss alla direktiv inom området arbetsmarknads- och socialpolitik.

Direktiv om balans mellan arbete och privatliv för föräldrar och anhörigvårdare

Europaparlamentets och rådets direktiv om balans mellan arbete och privatliv är nu antaget och träder i kraft den 2 augusti 2022. Det innebär att medlemsländerna måste införliva bestämmelserna i nationell lagstiftning senast den 2 augusti 2022. Sverigedemokraterna anser att direktivet innehåller delar som i grunden är positiva, och vi ställer oss inte negativa till innehållet i direktivet utan till inskränkandet av medlemsländernas nationella självbestämmande. Det är Sverigedemokraternas mening att detta direktiv inskränker medlemsstaternas nationella kompetens. Direktivet styr såväl Sveriges jämställdhetspolitik som arbetsmarknadspolitik och socialförsäkringspolitik. Det är former som ska vara en fråga för respektive medlemsland och inte en fråga för EU. Sveriges regering bör därför fortsatt arbeta med att åter ge Sverige bestämmandet i dessa frågor då det är det svenska folket som vet vad som är bäst för Sverige, inte EU.

Hälsofrågor

För Sverigedemokraterna är det självklart att motverka antimikrobiell resistens, men vi anser att varje enskild medlemsstat fritt bör få utveckla och uppdatera sina egna sociala trygghetssystem utefter sina invånares behov.

Del 7 – Konkurrenskraftsfrågor

Den inre marknadens utveckling

En stark och konkurrenskraftig inre marknad genom handel med varor och tjänster behövs och den inre marknaden spelar en stor roll för tillväxt och sysselsättning. Vi anser att dess strukturreformer och tillväxtfrämjande åtgärder inte får vara kostnadsdrivande, vilket kan ge negativa budgetära konsekvenser på EU-nivå eller nationell nivå.

Näringspolitik

Det europeiska samarbetet bör prioritera att främja konkurrenskraft, kunskap och innovation. En stark och konkurrenskraftig inre marknad genom handel med varor och tjänster är positivt. Grundläggande åtgärder ska resultera i reell tillväxt och konkurrenskraft, och sysselsättningsåtgärder är inte någon form av kostnadsdrivande socioekonomiska projekt. Betydelsen av en stark europeisk konkurrenskraft kan inte överskattas. De åtgärder som görs måste syfta till att konkretisera de mekanismer, delar och områden som faktiskt kraftigt berör konkurrenskraften i Europa.

Horisont Europa

Sverigedemokraterna anser att Horisont Europa, ramprogrammet för forskning och innovation, ska ha en begränsad budget för varje uppdrag och att den totala budgeten för Horisont Europa ska minskas. Vi anser också att Horisont Europa ska smalna av sitt verksamhetsområde betydligt.

Del 8 – Transport, telekom och energi

Tågpassagerarförordningen

I september 2017 presenterade kommissionen ett förslag om ändringar i tågpassagerarförordningen (se fakta-PM 2017/18:FPM14). Under året har trepartssamtal pågått och i oktober nåddes en överenskommelse.

Civilutskottet informerades i maj, oktober och november. Den nya tågpassagerarförordningen föll ut så att villkoren är olika för tågpassagerare och flygpassagerare, gällande återbetalning vid inställda resor. Vår mening är att alla resenärer oavsett kollektivt färdssätt bör ha samma rättigheter.

Fonden för ett sammanlänkat Europa

Sverigedemokraterna har vid upprepade tillfällen kritiserat kommissionens förslag gällande ständigt ökade kostnader för investeringar i den europeiska infrastrukturen. Regeringen har även vid flera tillfällen påpekat att EU-budgeten bör minska. Sverigedemokraterna är positiva till överenskommelsen om att TEN-T-korridoren Skandinavien–Medelhavet förlängs genom Sverige vidare till Narvik i Norge och Uleåborg i Finland, även att korridoren förlängs Nordsjön–Östersjön genom Finland in till Luleå. Korridorerna har stor betydelse för den tunga industrin i norra Sverige.

Påskyndat förverkligande av det transeuropeiska transportnätet Smart TEN-T

Sverigedemokraterna noterar att Sverige endast omfattas av järnvägslänken mellan Göteborg och Oslo. Denna sträcka bör prioriteras i nationell plan. Göteborg är Norges största exporthamn och det finns ett stort resandemönster med persontransporter på västkusten.

Energi

Gällande energifrågor och energiunionen är det av vikt att regeringen i framtida handlingar utgår från betydelsen av globalt minskat koldioxidläckage och av europeisk konkurrenskraft. Dessutom vill vi se en kostnadsanalys av investeringar i infrastruktur, förnybar energi och subventioner samt fördelning av europeiska fondmedel. Försörjningstryggheten är av största vikt och att det i första hand ligger i nationernas intresse att säkra sin egen elproduktion och diversifiering. Det är orealistiskt att avveckla kärn-

kraften och samtidigt vilja avstå från fossila energislag och ersätta detta med förnybara, intermittenta energislag.

Del 9 – Jordbruk, fiske och livsmedel

EU:s gemensamma jordbrukspolitik

Sveriges jordbruk är världsunikt med hög djurvälfärd, låg antibiotikaanvändning och en generellt sett miljövänlig livsmedelsproduktion. Sverigedemokraterna förespråkar handel inom den inre marknaden och med övriga världen men anser att det är en viktig princip att Sverige i så hög grad som möjligt behåller egen livsmedelsproduktion. Det är när maten produceras i Sverige som vi har bäst insyn i produktionsförhållandena vad gäller både matens kvalitet och produktionens miljöpåverkan. Vidare, om inte svenska lantbrukare har rimliga villkor för att bedriva sin verksamhet kommer produktionen att flytta till länder med lägre ambitioner, vilket innebär högre miljöbelastning, sämre djurskydd, lägre försörjningsgrad och sämre krisberedskap. Myndighetsutövning och politik ska därför ha som utgångspunkt att gynna de svenska lantbruksföretagens konkurrenskraft och aktiva brukande av mark i Sverige och därmed stärka Sveriges självförsörjningsgrad, alltså värdet av våra producerade livsmedel som andel av vad vi konsumerar. Denna har sjunkit sedan EU-inträdet.

Sverigedemokraternas strävan är att öka det nationella inflytandet över jordbrukspolitiken och dessutom sänka medlemsavgifterna till EU. För svenskt vidkommande skulle i stället jordbruksstöden i större utsträckning hanteras av svenska staten och på så sätt uppnå både produktions-, landsbygds- och miljömål på ett effektivt sätt. I denna ekvation ska det svenska lantbrukets konkurrenskraft prioriteras högt. Regeringen bör verka för att stärka det nationella inflytandet över jordbrukspolitiken. Innan så har skett är det viktigt att på bästa sätt ta till vara de jordbruksstöd som lantbruket kan få del av genom EU för att stärka det svenska jordbruket och på andra sätt anpassa politiken till förmån för svenska producenter.

Sverigedemokraterna anser därför att jordbruksstöden i högre grad bör gå till aktiva lantbrukare. Dessutom måste den byråkrati som i dag omger EU:s regler förenklas. Regler om takbelopp för gårdsstöd som resulterar i byråkrati bör inte införas. Ännu viktigare är att svenska jordbrukare ska slippa sanktioner för bagatellartade avvikelser från stödreglerna. De medlemsstater som har sämst djurskydd bör skärpa det. Svenska lantbrukare ska också kunna få ersättning för beteskravet och andra djurvälfärdsåtgärder.

Sverigedemokraterna vill också på andra sätt förbättra konkurrenskraften för svenska lantbrukare, bl.a. genom att sänka arbetsgivaravgiften och sänka skatten på diesel för jord- och skogsbruk till dansk nivå. Sverigedemokraterna står bakom höga miljöambitioner för jordbruket och minskningen av övergödningen. De nya stödreglerna bör leda till mer riktade miljöåtgärder för större effektivitet, men politiken måste utgå från en realistisk helhetssyn och avvägningar mellan samhällets alla mål.

Forskning, innovation och teknikutveckling är en naturlig del av strävan efter att lösa problem och uppnå högre lönsamhet. Det är också något vi i Sverige vanligen är bra på. Sverigedemokraterna vill uppmuntra vetenskaplighet, forskning, innovation, teknikutveckling och informationsspridning. Användningen av moderna växtförädlingsmetoder måste bli praktiskt möjlig i Sveriges lantbruk.

Aktivt jordbruk står i Sverige för en relativt liten andel av utsläppen av näringsämnen som når Östersjön och andra vatten. Det betyder inte att näringsläckaget inte ska minskas ytterligare, men det innebär att lösningen för Östersjön inte ensidigt kan åstadkommas genom stora restriktioner för svenskt lantbruk. Forskning och projekt ska stödjas för nya idéer som kan förbättra för Östersjön och lokalt åtgärdsarbete fortgå på permanent basis. Rådgivning till lantbruket bör vara det huvudsakliga arbetssättet inom lantbrukssektorn för att nå målen inom vattenförvaltningen, ett arbetssätt som överensstämmer med hur man jobbar i de flesta andra länder inom EU. Vi efterlyser också bättre konsekvensanalyser av de åtgärdsförslag som läggs fram av vattenmyndigheterna.

Fiskeripolitik – en mellanstatlig angelägenhet

För Sverige är fisket en viktig näring och Sveriges fiskeripolitik bör vara tydligt grundad i kustbygdernas förutsättningar och utvecklingsbehov. Varje år fångas fisk och skaldjur, som t.ex. skarpsill, sill, torsk, makrill och räkor, för ett värde av i storleksordningen 1 miljard kronor, utan hänsyn tagen till vidare förädling. Vi bör sträva efter maximal långsiktig avkastning från havet genom att upprätthålla hållbara fiskepopulationer och givetvis anpassa fångsterna efter detta mål.

Fisken är en gemensam resurs som vandrar mellan hav och som drabbas av utfiskning om man inte har nödvändiga begränsningar och regleringar. Fiske är därför en fråga som bör regleras genom mellanstatligt och globalt samarbete, vilket i Sveriges fall innebär samarbete inom och genom EU. Fiskerikontrollen måste dock vara lika effektiv i alla EU-länder. Regelverken i de olika Östersjöländerna kan slå olika hårt mot olika länders fiskare, vilket bör utredas och åtgärdas.

Djurskydd och livsmedel

Sverigedemokraterna anser att konsumenternas förtroende för livsmedlens kvalitet förutsätter ett starkt djurskydd i Sverige och flexibla kontroller utifrån varje medlemsstats specifika behov. Det bästa sättet att uppnå ett starkt djurskydd inom EU är att verka för ett högre djurskydd, genom striktare gemensamma regler vid transporter samt att gemensamt motverka undantag för plågsamma slaktmetoder. Krav på ett starkt djurskydd i Sverige får inte leda till att svenskt jordbruk konkurreras ut av jordbruk i andra EU-länder. Vi ställer höga krav på våra lantbrukare, vilket också innebär att vi har Europas kanske friskaste djur och använder i särklass minst antibiotika till djur.

Inom ramen för EU vill Sverigedemokraterna verka för att varje medlemsstat i högre grad tillåts införa de sjukdoms- och smittkontroller som anses nödvändiga för att förhindra införsel av smittsamma djursjukdomar som kan utgöra ett hot mot djurs eller människors hälsa eller orsaka produktionsförluster.

Skogsbruk och viltvård

Det finns ingen rättslig bas i EU:s grundfördrag för en gemensam skogspolitik, och enligt subsidiaritetsprincipen är det i första hand medlemsstaterna som har befogenhet att fatta beslut på skogspolitikens område. Ändå påverkas staternas skogssektorer av EU-beslut inom en rad politikområden, exempelvis beträffande vatten-, artskydds- och klimatfrågor. Det finns ett antal styrande rättsakter som behandlar skogsfrågor:

Förordningar gäller direkt och likadant i alla medlemsländer och infogas som en del av den nationella lagstiftningen, medan direktiv (såsom artskyddsdirektivet och fågeldirektivet) sätter upp mål, men lämnar åt medlemsländerna att avgöra hur sådana ska implementeras i nationell lagstiftning. Det finns också icke bindande rekommendationer och yttranden.

EU reglerar i allt högre grad skogspolitiken. Exempelvis finns numera en EU-förordning (LULUCF) om hur mycket skog Sverige kan avverka innan det klassas som ett utsläpp av växthusgaser, ett försåtligt intrång i självbestämmandet på detta område.

En stor del av Sveriges skogar är privatägda och det är ägarna snarare än staten eller EU som ska besluta om när det är lämpligt att avverka. Om denna rätt beskärs är det sannolikt att ägarnas intresse av att arbeta för ökad tillväxt kommer att svalna, och då minskar skogens förmåga att ta upp koldioxid. Man måste hantera skogsprodukternas substitution av andra material som leder till högre förbrukning av fossila bränslen i kombination med förändrad markanvändning, om skogens nyttor ska kunna utvärderas korrekt. En annan aktuell EU-fråga handlar om EU-kommissionens ambition att definiera hållbara industriinvesteringar genom taxonomin. En arbetsgrupp inom kommissionen presenterade under 2019 ett förslag, enligt vilket snart sagt inget svenskt skogsbruk skulle ses som hållbart. Förslaget accepterades inte och arbetsgruppen presenterade ett nytt förslag den 30 november 2020. Förslaget har varit ute på remiss och har mött massivt motstånd, inte minst från Sverige. Det är av fundamental vikt för nordiskt skogsbruk att Sverige i samverkan med andra skogsländers regeringar ser till att det slutliga resultatet, ur både ekonomiska/sociala och ekologiska synvinklar, blir rimligt och konstruktivt. Sveriges regering har agerat för att få en rimligare bedömning av biobränslen. Däremot är det inte lika tydligt att regeringen har krävt att svensk skogs-skötsel ska betraktas som hållbar. Taxonomin bör ta sikte på övergripande resultat och inte på detaljer. Det är Sverigedemokraternas uppfattning att Sveriges skogsbruk och skogssektor i sin helhet är världens främsta och dessutom har potentialen att vara Sveriges främsta bidrag till en mer hållbar och förnybar framtid. Regeringen kan inte låta EU och dess taxonomi stå i vägen för detta. Sverige delar intressen beträffande skogsbruk med en lång rad länder i Nord- och Centraleuropa och regeringen bör agera tillsammans med dessa när så är möjligt.

Det är Sverigedemokraternas uppfattning att Sveriges implementering av EU:s fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv inklusive deras artlistor behöver reformeras på EU-nivå, med utgångspunkt i subsidiaritetsprincipen. Alla medlemsländer bör verka för att inga arter på deras territorium ska försvinna, men att det är länderna själva som har att besluta om förvaltningsmetoderna för att åstadkomma detta. Allvarligt hotade arter som rör sig över landsgränser förvaltas lämpligen i samverkan mellan berörda länder. Sverigedemokraterna ser inte heller några mervärden i att EU:s institutioner numera dikterar förutsättningarna för svensk viltförvaltning. Kunskaperna om lokala förhållanden finns i första hand ute i de lokala samhällena, inte hos tjänstemän i EU:s institutioner, och besluten bör i princip flyttas närmare de områden som berörs av viltförvaltningen.

Del 10 – Miljö

Klimatpolitik med globalt perspektiv

Sverigedemokraterna ser klimatpolitiken i ett globalt perspektiv. Det krävs en insikt om att varken Sverige eller EU kan påverka koldioxidutsläppen i någon betydande utsträckning utan globala avtal. Sverigedemokraterna motsätter sig inte Parisavtalet, men vi är vaksamma när EU och regeringen använder avtalet till att implementera saker som inte omfattas av det. Enligt Europeiska rådet ska EU sträva efter att minska sina utsläpp av växthusgaser med 40 procent mellan 1990 och 2030. Sveriges utsläpp utvecklas i denna riktning, även om vi troligen inte når ända fram till 2030. Sverige och EU bör avvakta med att åta sig fler utsläppsminskningar innan det har utvärderats och redovisats hur långt varje medlemsland hittills har nått. En översyn är planerad att ske vart femte år med start 2023. Sverige och EU bör avvakta med att åta sig fler utsläppsminskningar innan detta mål har utvärderats.

Sverigedemokraterna anser inte att avtalet som förhandlades fram på COP 21 är att beteckna som rättsligt bindande. Det saknas krav för utsläppsminskningar samt sanktionsmöjligheter mot länder som inte uppfyller de redan lågt ställda kraven. Samtidigt har flera andra stora utsläppsländer klargjort att avtalet inte är bindande och att någon ratificering i parlamenten över huvud taget inte är nödvändig. I detta läge bör man inte gentemot medborgarna försöka påskina att vi har ett robust lagligt bindande klimatavtal. Medlemsländernas strävan bör vara att betrakta klimatproblematiken ur ett globalt perspektiv. Man bör i hög utsträckning investera i utsläppsminskningar där pengarna gör störst nytta. EU:s utsläppshandelssystem har visat sig vara ett effektivt sätt att begränsa utsläppen av koldioxid, just eftersom åtgärderna styrs dit där de har störst effekt. Därför bör Sverige inom EU verka för att det ska innefatta fler länder, alltså även utanför EU.

Del 11 – Utbildning, ungdom, kultur och idrott

Erasmus plus

Sverigedemokraterna är i grunden positiva till mellanstatligt utbyte inom utbildning. Vi konstaterar att Erasmus plus innehåller ett antal åtgärder som bäst vidtas på nationell nivå. Rent generellt sker samverkan bäst på lärosätessnivå, vilket programmet inte tar tillräcklig hänsyn till. Erasmus plus har en budget på 30 miljarder euro 2021–2027, vilket är en betydande kostnad. Vi anser att Erasmus plus bör avvecklas men att ett utbytesprogram som det ursprungliga Erasmus kan ersätta det nuvarande programmet.

Ungdomsfrågor

Det är viktigt att mellanstatligt kunna utbyta erfarenheter på det ungdomspolitiska området. Det kan leda till att goda lösningar sprids mellan medlemsstater. Överstatliga lösningar på området kan dock inte accepteras. Sverigedemokraterna är positiva till att det i första hand är den öppna samordningsmetoden som avses användas för arbetet med ungdomsfrågor, och vi vill betona att det är viktigt att avsikten med denna arbetsmetod efterlevs. Det är Sverigedemokraternas hållning att EU-inblandning i ungdomsfrågor

inte ska innebära försök att tvinga fram harmonisering och likriktning på området. Många av de förslag som genom EU förs fram för att främja ungdomsarbete och ungdomars möjlighet till utveckling kan uppnås genom bilaterala kontakter och det är inte nödvändigt att genomföra dessa förslag på EU-nivå.

Regeringen har i vissa ärenden som behandlats av riksdagen betonat att förutsättningarna ser olika ut i olika länder på det ungdomspolitiska området och att området ska ses som en nationell angelägenhet. Denna inställning delas av Sverigedemokraterna, men regeringen har trots sin påstådda hållning om vikten av det nationella perspektivet gällande ungdomspolitiska frågor i praktiken alltför ofta valt att ställa sig bakom förslag som går i motsatt riktning. Sverigedemokraterna är också kritiska till hur regeringen låter ungdomspolitiken användas för att lägga ett oproportionerligt fokus på vissa subjektivt utvalda politiska frågor, såsom klimatfrågan. Klimatfrågan är visserligen en viktig fråga för ungdomar i Sverige, men enligt undersökningar genomförda av bland annat Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor (MUCF) finns det en rad andra frågor som svenska ungdomar anser vara viktigare. Detta reflekteras alltför dåligt i regeringens förhållningssätt och agerande på området.

Kultur, medier och idrott

Sverigedemokraterna anser att kulturpolitik är en nationell angelägenhet och ser därför positivt på att man inom kulturområdet i EU tillämpar den öppna samordningsmetoden. Vi ser positivt på frivilligt mellanstatligt utbyte och samarbete på kulturområdet. Det är viktigt att man från EU:s sida inte försöker påtvinga harmonisering på området, utan de egna nationernas kulturella särarter behöver respekteras. Sverigedemokraterna är skeptiska till åtgärdsplaner på EU-nivå på kulturområdet, eftersom det kan innebära en indirekt styrning och likriktning av olika medlemsstaters nationella kulturpolitik.

Vad gäller förslaget till rådslutsatser om jämställdhet inom kulturområdet, som övergick till att bli ordförandeskapsslutsatser, så motsatte sig Sverigedemokraterna regeringens ståndpunkt. Detta gjorde vi även om vi såg positivt på vissa delar av innehållet i förslaget. Förslaget genomsyrades dock alltför mycket av ett vänsterorienterat identitetspolitiskt synsätt, där kulturområdet inom EU ska nyttjas för att genomföra den agendan. Sverigedemokraterna ställer sig kritiska till det instrumentella förhållningssättet till kulturen. Problemet med denna typ av identitetspolitik är vidare att den bl.a. leder till en förskjutning av fokus från individers förmågor och kompetens till ett fokus på olika opåverkbara attribut.

Rörande EU:s förslag kring effekterna av covid-19 och återhämtning inom idrottssektorn vill vi framföra att EU inte bör ägna tid och resurser åt denna fråga eftersom den befinner sig inom det nationella beslutsfattandet. EU har föreslagit nyttjandet av olika EU-program, t.ex. Erasmus plus, för att kunna nå återhämtning i idrottssektorn i olika länder med anledning av pandemin. Vi vill framhålla att vi generellt är kritiska till budgetdrivande förslag som rör kultur- och idrottsområdet på EU-nivå, då vi menar att det är ett övertramp mot hållningen om att detta handlar om en nationell kompetens.

Del 12 – EU:s institutioner

Kommissionens arbetsprogram

Den nya EU-kommissionens arbetsprogram för 2020 gick under rubriken En ambitiösare union. Kommissionens arbetsplan är, så som riksdagens utskott återkommande noterat, behäftad med flera initiativ som skulle vara direkt skadliga för Sverige.

Kommissionen väljer enligt strategin att behålla och prioritera hela migrationspaketet trots att två av rättsakterna redan formellt förhandlats, även om de sedan visat sig ogenomförbara på grund av innehållet. Kommissionen föreslår därtill en migrationspakt vars innehåll på grund av ansvarig kommissionärs uttalanden innefattar en tvingande omfördelning av migranter. Detta grova övertramp av nationell suveränitet bör aldrig accepteras.

Kommissionens arbetsprogram anger enligt vår mening en del felaktiga prioriteringar särskilt vad gäller den europeiska gröna given. Sverigedemokraterna ifrågasätter de faktiska resultaten av lagstiftning de antar. Den gröna givens effekter är långt ifrån vad namnet ger sken av. Det bör beaktas i större grad att ett sådant regionalt instrument riskerar att förskjuta produktion och arbetstillfällen till andra platser i världen som varken garanteras följa de hinder och krav vi sätter upp för oss själva eller kan tänkas reagera positivt på eventuella klimattullar som föreslagits följa som lösning.

Till skillnad från kommissionens ambitioner att lösa alla globala problem via kommande lagstiftningsåtgärder anser Sverigedemokraterna att EU i första hand bör samarbeta på mellanstatlig grund. Varken den sociala pelaren eller det rättsliga instrumentet om minimilöner och liknande förslag på sociala områden är anpassade till medlemsstaternas verkliga behov och kulturella åtskillnader.

Björn Söder (SD)

Markus Wiechel (SD)

Mats Nordberg (SD)

Sara Gille (SD)